

Kazanie św. Piotra w dniu Pięćdziesiątnicy

Dzieje Ap. 2:21-39

ZNACZENIE PIĘCDZIESIĄTNICY – MÓWIENIE INNYMI JĘZYKAMI – WYJAŚNIENIE TEGO PRZEZ ŚW. PIOTRA – DAWID NIE BYŁ WNIEBOWZIĘTY – MÓWIŁ NIE O SOBIE, ALE PROROCZO O ZMARTWYCHWSTANIU CHRYSZTUSA – PRZERAŻENI W SERCU – INNE SYMBOLICZNE WYRAŻENIA – NIKT NIE BĘDZIE ZBAWIONY PRZEZ NIEŚWIADOMOŚĆ, JEZUS UMARŁ ZA WSZYSTKICH

„I stanie się, że ktobykolwiek wzywał imienia Pańskiego, zbawion będzie” – Dzieje Ap. 2:21.

Dzisiejsza lekcja jest jednym z najciekawszych studiów biblijnych, ponieważ obejmuje w sobie znaczny obszar Prawdy. Apostołowie, stosując się do polecenia Pańskiego, czekali w górnym pokoju na błogosławieństwo Pięćdziesiątnicy, potrzebne do uzdolnienia ich w wielkim dziele ogłaszania Ewangelii, jako przedstawicieli i mówczych narzędzi Jezusa i Boga. Błogosławieństwo to nastąpiło w pięćdziesiątym dniu po Pańskim zmartwychwstaniu, zgodnie z zapisem (3 Mojż. 23:15-21; 1 Kor. 15:20).

Apostołowie zostali spłodzeni z ducha świętego, a wraz z tym otrzymali pewne zewnętrzne manifestacje cudownej mocy, której mogli udzielać innym wiernym przez nakładanie na nich rąk. Te specjalne „dary ducha” dane były widocznie w tym celu, aby pomagały w utwierdzeniu Kościoła i w uwierzytelnieniu apostołów jako specjalnych przedstawicieli Bożych. Było ich wszystkich jedenastu aż do chwili, kiedy Pan wezwał św. Pawła, który „[...] nie był podlejszym, niżeli oni bardzo wielcy apostołowie [...]” (2 Kor. 12:11). Ci apostołowie są z nami aż dotąd, poprzez swoje nauki.

Chociaż później niektórzy biskupi Kościoła również podawali się za apostołów, to jednak nigdy nie mieli do tego upoważnienia Pisma Świętego. Nigdy nie posiadali owych pierwotnych cudownych darów i sam Jezus powiedział o nich, że niewłaściwie przywłaszczali sobie władzę, która do nich nie należała (Obj. 2:2). Wraz ze śmiercią apostołów i tych, którym oni te dary przekazali, wszystkie one z konieczności ustały. Zastąpione zostały owocami ducha, które są rozwijane przez wiedzę, wiarę i posłuszeństwo.

Streszczenie kazania św. Piotra

Jedenastu apostołów, korzystając z daru języków, zaczęło przemawiać do tłumu Żydów, świętujących wówczas w Jerozolimie, nie tylko mieszkańców Palestyny, ale i z różnych innych części świata, zgromadzonych tam, aby zgodnie z wymaganiami Zakonu chwalić w tym czasie Boga. Poprzez ubiór itd. apostołowie zostali rozpoznani jako Galilejczycy. Słuchaczy ogarnęło więc wielkie zdziwienie, gdy usłyszeli ich mówiących różnymi językami różnych narodów. Na początku niektórzy twierdzili, że byli oni nietrzeźwi i wymawiali tylko niektóre obce wyrazy, lecz po pewnym czasie przy każdym z apostołów zebrały się gromady słuchaczy i słyszeli ich mówiących ich językami. To nie tylko zwróciło uwagę słuchaczy na apostołów, ale zademonstrowało Boską moc i dodało ich poselstwu większej siły.

Główną treścią kazania było to, że Jezus, który został ukrzyżowany, powstał z martwych i obecnie wylał tę cudowną moc na swoich naśladowców. To doprowadziło do wzmianki o prorocестве Dawida, które zapowiadało zmartwychwstanie Mesjasza, mówiąc: „*Bo nie zostawisz duszy mojej w grobie [...]*” – hadesie (Psalm 16:10; Dzieje Ap. 2:27). Apostoł wykazał, że wypełniło się to w Jezusie, którego Bóg wzbudził od umarłych, lecz nigdy nie wypełniło się w wypadku Dawida, który dotąd spoczywa w grobie, oczekując poranku zmartwychwstania. Dawid, jako prorok Boży, przepowiedział jedynie zmartwychwstanie Jezusa.

Tłumacząc te różne szczegóły, apostoł wykazał też sprawiedliwość Jezusa, piękno Jego nauki, niegodziwość tych, którzy Go znienawidzili i ukrzyżowali bez przyczyny, a także wskazał, iż cały naród żydowski był winny przed Bogiem, ponieważ oni wszyscy, jako jeden lud, znajdowali się pod Przymierzem Zakonu, a działalność ich przywódców ściągnęła winę i potępienie na cały ten naród. Trzy tysiące słuchaczy uwierzyło. Sprawa została tak wyraźnie przedstawiona, że zostali poruszeni i przerażeni w swych sercach, przejęci obawą i ze skrucą wołali: „*Co mamy teraz czynić?*”. Odpowiedzią było: „*Pokutujcie*” – Bóg jest miłosierny, On wam przebaczy. Tłumacząc dalej, apostoł powiedział, że oni oraz ich przywódcy popełnili tę zbrodnię w nieświadomości, dlatego Bóg łaskawie przebaczy ją tym wszystkim, którzy przyznają się do tego grzechu i będą prosić Boga o przebaczenie. Słuchacze tak uczynili, poświęcili swoje życie Bogu i stali się naśladow-

cami Jezusa.

Boska łaska powróci wkrótce do Izraela

Biblia naucza, że naród żydowski, z powodu odrzucenia i ukrzyżowania Mesjasza, został odsunięty od łaski Bożej. Zbliży się jednak czas, że do niej powrócą. Ich oczy były zaśmione przez ponad osiemnaście stuleci, tak samo, jak i oczy wszystkich narodów świata. Tylko nieliczni mają oczy wyrozumienia otwarte, aby widzieć Prawdę w tych sprawach. Św. Paweł potwierdza to, gdy mówi: „W których bóg świata tego oślepił zmysły, to jest w niewiernych [...]” – 2 Kor. 4:4.

Jednak Bóg zapewnia przez proroka, że w słusznym czasie oczy ślepych i uszy głuchych będą otwarte (Izaj. 35:5). Najpierw Żydzi, a ostatecznie także poganie, dostąpią znajomości o Boskiej łasce w Chrystusie. Wtedy od nich będzie zależeć, czy świadomie przyjmą tę łaskę, czy też ją odrzucą. Ci, którzy wtedy ją odrzucą, będą gorszymi od wszystkich, którzy ją odrzucają dziś, ponieważ obecna niewiara wynika przeważnie z nieświadomości i przesądów. Gdy ludzie doprowadzeni zostaną do pełnej znajomości, posłuszni i wierni dostąpią wiecznego życia, podczas gdy ci, którzy pogardzą łaskami i sposobnościami Tysiąclecia, trwając w uporze i grzechu, pójdą na śmierć wieczną.

Odnosnie do Żydów w tym nadchodzącym czasie napisane jest, że będą patrzeć na Tego, którego przebodli i płakać nad Nim będą, a także iż wtedy Bóg wyleje na nich ducha łaski i modlitw (Zach. 12:8-10). Jednak to przywrócenie Boskiej łaski cielesnemu Izraelowi nie nastąpi wcześniej, niż duchowy Izrael zostanie skompletowany. Badacze Biblii wierzą, iż obecnie znajdujemy się w poranku nowej dyspensacji, a klasa Kościoła zostanie wkrótce dopełniona i uwielbiona ze Zbawicielem w Jego Królestwie, w następstwie czego Boskie miłosierdzie rozpocznie swą działalność w stosunku do Żydów. Wydaje się, że jest to wyraźne nauczanie św. Pawła w Liście do Rzymian 11:25-32.

Przekleństwo zostanie zdjęte

Innym ważnym szczegółem w tej lekcji jest to, że piekło, do którego poszedł Jezus, nie było piekielnym ogniem, ale był to grób, stan śmierci. Bóg nie wzbudził Jezusa z ognia, ale wzbudził Go z martwych. Musimy pamiętać, że to samo słowo – piekło, szeol, hades – używane jest w Biblii w zastosowaniu do całej ludzkości.

Wszyscy dobrzy i źli, starzy i młodzi, mężczyźni i niewiasty z wszystkich narodów zstępują do biblijnego piekła i zgodnie z Biblią śpią tam, czekając na poranek zmartwychwstania i wzbudzenie wszystkich umarłych – nie wszystkich naraz, ale „każdego w swoim rządzie” (1 Kor. 15:23).

Biblia wyjaśnia, że znajdujemy się obecnie w okresie nocy, w której Szatan jest „księciem tego świata”, a grzech i śmierć panują. Jednak mówi ona też o nowej dyspensacji Królestwa Mesjasza jako o chwalebnym poranku Nowego Dnia, dnia błogosławieństw dla ludzkości, w którym to klątwa grzechu i śmierci będzie zdjęta, a Boskie błogosławieństwo poprzez Królestwo Chrystusowe spłynie na wszystkich, dając każdemu sposobność otrzymania wiecznego życia. Nie będzie to taka sama sposobność, jakiej teraz dostępuje Kościół, czyli nie będzie to możliwość ubiegania się o chwałę, cześć i nieśmiertelność na poziomie duchowym – ale sposobność powrotu do ludzkiej doskonałości i do wszystkiego tego, co zostało utracone w ogrodzie Eden, a odkupione na Kalwarii.

Piękno naszego tekstu przewodniego

Tutaj warto zauważyć piękno wiersza 21 (Dzieje Ap. 2:21) – naszego tekstu przewodniego. Śmierć Jezusa gwarantuje, że wszyscy, którzy będą wzywać imienia Pańskiego w szczerości serca, będą zbawieni od grzechu i śmierci. Gwarantuje ona, że wszyscy zostaną doprowadzeni do stanu dostatecznego wyrozumienia, aby mogli pożądać tych błogosławieństw i starać się o nie. Paganie, większość ludności krajów cywilizowanych, jak i Żydzi, nie mają uszu ku słuchaniu w obecnym czasie. Tylko nieliczne jednostki spośród narodów dostąpiły dotąd tego błogosławieństwa. Tylko oni przeszli ze stanu wyobcowania do społeczności z Bogiem. Tacy dostąpią ostatecznie pełnego zbawienia w pierwszym zmartwychwstaniu i uwielbienia do chwały, czci, nieśmiertelności i współdziedziectwa w Królestwie Mesjasza. Przez nich ostatecznie błogosławieństwo światła, wiedzy i podnoszącego na duchu wpływu dotrze do każdego członka rodzaju ludzkiego, aby dać wszystkim sposobność osiągnięcia życia wiecznego, w ogólnościowym Edenie.

Watch Tower
R-5831 (1916 r.)
„Straż”